

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem, ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

5. Libidinem non esse malam varijs argumentis astruunt & Scripturas solvunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Libidinem non esse malam varijs argumentis astruunt & Scripturas solvunt.

CAPVT QVINTVM.

V T igitur morbidam istam humani animi simul & carnis affectionem que permixto utriusque appetitu concitatur, in tuto ab omni argumentorum impugnatione collocarent, ante omnia pervicacissimè negabant eam malam vel quoquo modo vitiatam. a Concupiscentia, inquit Iulianus, mala qualitas non est: Et alibi: b Non esse in natura malum defendimus, & rursum: c Non est in carne mali necessitas. Malitiam verò ab ea omnem removebant multis argumentis.

a Lib. 6. cont. Iul. c. 18. b Lib. 3. cont. Iul. c. ult. c Ibidem

Vide lib. 6. cont. Iul. c. 6. & alibi passim

Lib. 2. de nupt. c. 29.

Lib. 5. cont. Iul. c. 6.

Lib. 2. de nupt. c. 10. & 12.

Ibid. c. 13.

Lib. 6. cont. Iul. c. 15.

Ibid. c. 16.

Ibid. c. 14.

Ibid. c. 14.

Ibid.

A nec sanguinem, sed tanquam sanguinem. Imò Ba- Lib. 1. ad pisma non dare omnium indulgentiam peccatorum, Bonif. c. 12, nec auferre crimina sed radere, ut omnium peccatorum radices in mala carne teneantur quasi rasorum in capite capillorum, unde crescunt iterum vesca. da peccata. Præterquam abfurcitatem, alia gravissima incommoda si mala esset libido sequi conquerruntur, videlicet

Sextò, per seum creatum esse unde homines nas- Lib. 3. cont. scerentur, per diabolum autem unde parentes commo- Iul. c. 26 & verentur ad concubitum scilicet. Hoc est quod lib. 2. de nup. c. 34. alibi dicit motum genitalium à diabolo esse re- Lib. 1. ad pertum. Bonif. c. 5. &

Septimo, commixtionem coniugum à diabolo 2. cont. Iul. fuisse reperram. Ideoque ante peccatum nullum fu- operu imperf turum fuisse concubitum. Iul. c. 432.

Octavo, aliud de quam unde totum est esse ge- Lib. 1. ad nitalium corporis partem, hoc est, non ex Deo sed Bonif. c. 15. & ex diabolo. 5. cont. Iul. c. 9.

B Denique irrefragabili vinculo putabant se- Lib. 1. ad qui nuptias esse damnandas ac diabolo autore cont. Iul. c. institutas. Iulianus, si non sunt nuptia sine libi- 10. & 12. dine, & generaliter à vobis libido damnatur, dam- Lib. 6. cont. natus & nuptias. Quas posteriores absurditates Iul. c. 11. & maximeque postremam ita inferebant sequi Lib. 4. cont. ut eas etiam ab Augustino & Catholicis asseri Iul. c. 10. confirmarent. Hinc enim illa nata in Augu- stinum calumnia: Baptisima non verè homines

novos facere asserunt, id est, non plenam dare re- Lib. 1. ad novationem peccatorum, sed ex parte filius Dei fieri, & lib. 12. 23 ex parte autem filius sæculi, id est diaboli remanere contendunt. Et alibi: Illa nuptia que sine concu- Iul. lib. 2. de piscencia sine motu corporum, sine necessitate sexuum, nupt. c. 31. ut dicit esse potuerunt, à te pronuntiantur lauda- biles. Ista vero coniugia que nunc aguntur à diabolo definis inventa & prosteris mala diabolica, morbum postremo debere non coniugium nuncupari. Hinc item illa quod diabolo coniugia transcriberet, quod Iul. lib. 6. eum genitalium commensaretur artificem quod ex- apud Aug. citatorem virorum assereret. Contra qua opinio- cont. Iul. 8.

C num quasi portenta Catholicarum sic Iulianus Lib. 4. cont. definebat: Fugienda opinio est qua putat vel in Iul. c. ult. membris hominum vel in sensibus membrorum aliquid diabolum condidisse. Quod verò Augustino ex- probrat nuptias ab eo morbum non conjugium esse nuncupatas, inde natum est, quod Augu- stinus illo loco Apostolico non in verbo, ut ipse 1. Thess. 4. legit, desiderij, contra libidinem uteretur. Lib. de nup. Concupiscentiam enim sive libidinem non esse c. 8.

humani animi morbum neque pœnam, om- nibus disputandi viribus contendeat, cum tamen nuptiarum remedium, ei provisum esse fateretur: laudat, pudicitia conjugalitatis, tali re- medio non egentes. Per morbum itaque apud Apostolum, peccatum fornicationis intelligen- bat: Non libidinem, quia, inquit, non potest dici morbus, sine quo non est concubium, quia potest esse

Lib. 1. ad

Lib. 3. cont.

Iul. c. 26 &

lib. 2. de nup.

c. 34.

Lib. 1. ad

Bonif. c. 5. &

2. cont. Iul.

operu imperf

Iul. c. 432.

Lib. 1. ad

Bonif. c. 15. &

5. cont. Iul.

c. 9.

Indicat lib. 4

cont. Iul. c.

10. & 12.

Lib. 6. cont.

Iul. c. 11.

Lib. 4. cont.

Iul. c. 10.

Lib. 1. ad

Bonif. c. 3.

& lib. 12. 23

ex parte autem

Iul. lib. 2. de

nupt. c. 31.

ut dicit esse

laudabiles.

Iul. lib. 6.

apud Aug.

cont. Iul. 8.

Lib. 4. cont.

Iul. c. ult.

1. Thess. 4.

Lib. de nup.

c. 8.

Lib. 3. cont.

Iul. c. 15. &

21.

Lib. 4. cont.

Iul. c. 10. &

lib. 5. c. 9.

esse

Iul. lib. 1. c. 21. m dicitur. Et alibi: In Sacerdoti in conuicio operis imperit & in omnium bonorum nullus omnino morbus est, apud Aug. cont. Iul. fol. 90.
 esse conuiciu[m] præter peccatum, morbus autem peccati dicitur. Et alibi: In Sacerdoti in conuicio operis imperit & in omnium bonorum nullus omnino morbus est, quia nec Apostolus morbum pro remedio concessit, cum per reverentiam nuptiarum a morbo fornicationis recusat.

*A*lesia homines muniebatur humiliter ab alio Ioannis Apostoli loco, quo concupiscentia carnis non esse a Patre dicitur, se Iulianus expediebat. Luxuriam enim significatam voluit non libidinem.

Admittunt malas consuetudines: eas esse legem in membris; & caput septimum ad Romanos pervertunt. Multasque calumnias in Catholicos comminiscuntur.

CAPVT SEXTVM.

*S*EPTIMA quia præ cæteris scripturis eos strangebatur & urebatur operosa illa disputatio qua conflictum hominis contra internos sive animi sive corporis concupiscentiæ luctantis motus depingit Apostolus: ut eam evaderent dogmatum suorum vestigijs inhaerendo unanimi consensu hoc fundamentum iecere Pelagiani alijs quoque erroribus suis tuendis necessarium, nihil quidem mali sive peccati sive vitiosæ concupiscentiæ ex parentibus trahi à nobis; verumtamen peccandi frequentatione malas consuetudines contrahi quibus etiam renitente quodammodo voluntate præcipitemur in malum: has solas esse, quæ bene vivendi resistent voluntati, neque vero, ait Pelagius, alia nobis causa difficultatem bene faciendi facit quam longa consuetudo vitiorum. Item: omne illud tempus quo negligenter edocuit, id est, ad vicia crudeliter sumus, nunc nobis resistit, contra que n. s. venit & novam voluntatem impugnat usus vetus. Et infra dicit, vago peccandi u. u. homines quodammodo bonum natura obstruere. Et rursum alibi: Est voluntas sed non est effectus, quia carnalis consuetudo voluntati resistit.

Hanc verò consuetudinem non solum bene vivendo dicebant posse superari, sed etiam credi volebant, baptismi Sacramento penitus tolli, ita ut post baptismum nihil in carne superesset quod contra spiritum niteretur. Unde Pelagius cum sibi objecisset: Sed caro secundum Apostolum contraria est inquit, ita respondet: qui fieri potest ut cuiuscunque baptisato sit caro contraria, cum secundum eundem Apostolum in carne non esse intelligatur? Ita enim ait: Vos autem in carne non estis. Vbi omnem carnis resistentiam quam Pelagiani in consuetudine solent agnoscere vult per baptismum esse sublata[m]. Hinc enim nata est illa calumnia quam supra vidimus, quod Catholici dicerent, baptismate non plene homines innovari. Quo sensu & Iulianus dixit:

Iul. 1. cont. Iul. operis imperf. f. 94.
 Ille (Apostolus) in membris legem per flagitiorum usum Sancti consilijs inter principia tamen emendationis rebellem consuetudinem malam vocabat, qua ab eruditissimis etiam sæculi dici solet esse secunda natura. Rebellionem enim consuetudinis non agnoscit Iulianus nisi inter principia emendationis ante baptismum, quæ ut consuetudinis malo liberetur, divinam gratiam implorari decet. Et clarius exprimens quid sibi vellent, Augu-

*A*stinus: Sed ne forte, inquit, istam ceteroq[ue] ueni exstimes vocem lavacrum regenerationis adhuc sperantis, post quod lavacrum nullam legem peccati resistentem legi menti habueris esse, recole &c. Et alibi: Responde ergo cur sic ista faciat, qui omni malo in baptisate caruit? (se illicet secundum te.) Cur audet lividum facere templum Dei? Quod ut clarius caperemus quam vocem, inquit, Scio quia non habitat in carne mea bonum; baptisati esse cur negas? Apertè enim Iulianus dicebat: Baptisatus non habet aliquid quod m. resistet. Ex his igitur persuasissimis sibi principijs totum illud caput septimum ad Romanos, ubi Apostolus mortalitatis huius ærumnas quas ex conflictu carnalium desideriorum, quibuscum nascimur, Sanctissimi quique patiuntur & gemunt, in hæreticum suum sensum torquendo pervertebant. Cum enim viderent, ut Augustinus notat, totam ibi hæresim suam qua nullum in homine peccatum aut malum nasci statuebant, funditus subruere, non aliter ex Apostoli vocibus exire conabantur nisi quanta possent contentione assererent, non illic ipsius Apostoli accipiendam esse personam sed adhuc sub lege nondum sub gratia positam cuiuspiam Iudæi, contra quem sua male conversationis consuetudo pugnet. Sensum Pelagianorum omnium luculentissime ipse Dux gregis Pelagius expressit: Hoc quod tu de Apostolo intelligere cupis, omnes Ecclesiastici v. r. i. peccatorum & sub lege adhuc positi asserunt eum dixisse persona, qui nimia vitiorum consuetudine velut quadam teneretur necessitate peccandi, & quamvis bonum appeteret voluntate, usu tamen præcipitaretur in malum. In persona autem unius hominis designat populum sub veteri adhuc lege peccantem, quem ab hoc consuetudinis malo dicit liberandum esse per Christum, qui credentibus sibi primo omnia per baptismum peccata dimittit, deinde imitatione sui ad perfectam incitat Sanctitatem, & vitiorum consuetudinem virtutum vincit exemplo.

Succinit præceptoris discipulus Iulianus: Iul. 1. cont. Iul. c. 25.
 daum sub lege positum describebat: Apostolus. Et alibi: Exasperat Apostolus vim consuetudinis. Itaque omnes illas Apostoli voces: Ego carnalis sum vendatus sub peccato: non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. Scio quia non habitat in me, hoc est in carne mea bonum. Video aliam legem in membris meis resistentem legi menti meæ: Et similes, sic accipiebant non quasi aliqua peccandi concupiscentia ex parentibus tracta significati.

Et clarius exprimens quid sibi vellent, Augu-

significati.